

Vjlt level a múltból egy távollévőnek

apró pihék szállnak a fákról keringnek a fák körül nem tudnak végképp szabadulni tőlük. így szállnak szerelmeim körülöttem ki messze vagy és hatalmasan fájditod gondolataimat melyeknek mindegyike tied. egy oktávval följebb szeretnék most énekelni de hang se jön ki a számon. nem olyan a most mint volt régen de szépségben talán mégis versenyre kelhet vele. tudod drága ha az embernek a foga széttörik akkor nem csak a fogában szalad szét a repedés. és érdekes hogy a pihék mind fergeteges táncot járnak a fa körül mielőtt a földre hullanának meghalni. vagy a hajunkba kapaszkodva lihegnek tovább a gyilkos fésű megjelenéséig. végülis nincs mentség és te messze vagy de még így is túl jó hozzám. hulló hársvirágok kara vonul végig a szememben óriási kék háttér van mögöttük. a végtelenség képzetét a végtelen már rég föl számolta. ezért szeretlek téged is olyan szépen míg csak föl nem old a szél. mosolyod szegélyébe kapaszkodva kérlek hogy ne vess különben talajom nincs.

Koch valéria